

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 15.12.2011
COM(2011) 864 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ
ПАРЛАМЕНТ И ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН
КОМИТЕТ**

**Преодоляване на пречките, свързани с трансграничното данъчно облагане в ЕС
при наследяване**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

В своята стратегия „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в ЕС¹, Европейската комисия подчертава, че един от факторите за възстановяването на икономиката на ЕС е предоставянето на възможност на гражданите на Съюза да участват пълноценно в единния пазар и създаването на необходимата увереност за това.

Всички граждани могат свободно да прекосяват границите в ЕС, за да живеят, работят, учат или да се пенсионира, както и да купуват имоти и да инвестират в други държави-членки на Съюза. Актът за единния пазар обаче² и Докладът за гражданството на ЕС³ формулираха много правни и практически пречки, които възпрепятстват хората да упражняват реално тези права в друга държава в рамките на ЕС, както и действия, които трябва да бъдат предприети в редица области, за да може гражданите на ЕС да се ползват напълно от своите права. Една от тези области е данъчното облагане. Съобщението на Европейската комисия от 20 декември 2010 година „Премахване на данъчните пречки при трансграничните дейности за гражданите на ЕС“⁴ разгледа най-належащите данъчни проблеми, пред които са изправени гражданите, когато извършват дейност в друга държава в рамките на ЕС, и набелязаха решения на тези проблеми.

Наследствата, получени в друга държава, са една от проблемните области, посочени в Съобщението от 20 декември 2010 година. Проблемите се състоят главно в двойно данъчно облагане и дискриминационно данъчно третиране. Анализът на опасенията на гражданите и предприятията на вътрешния пазар, публикуван през август тази година, потвърди, че данъците върху наследствата изпъкват сред 20-те основни проблеми, пред които са изправени гражданите и предприятията, когато извършват дейност в друга държава.⁵

В Съобщението за двойното данъчно облагане в рамките на единния пазар⁶ се посочва, че съществуващите и планираните инструменти за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и капиталовата печалба не могат да разрешат ефективно проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата, както и че в тази област на данъчното облагане са необходими отделни решения.

Следователно настоящото съобщение, което се приема заедно с препоръка⁷ и което ще се придружава от работни документи на службите на Комисията⁸, набелязва решения на тези проблеми при трансграничното облагане с данък върху наследствата.

Подходът в приетия днес пакет отразява позицията на Комисията, че някои трансгранични данъчни проблеми могат да бъдат ефективно разрешени посредством съгласуване на националните законодателства (както и сътрудничество в областта на

¹ COM(2010) 2020.

² COM(2011) 206

³ COM(2010) 603.

⁴ COM(2010) 769 и Работен документ на службите на Комисията SEC(2010) 1576.

⁵ Единният пазар през погледа на хората: анализ на възгледите и тревогите на гражданите и предприятията – Работен документ на службите на Комисията SEC(2011) 1003

⁶ COM(2011) 712

⁷ C(2011) 8819

⁸ SEC(2011) 1488, SEC(2011) 1489 и SEC(2011) 1490

правоприлагането). Преди няколко години Комисията подчерта⁹, че в много случаи може да е достатъчно държавите-членки да спазват правилата, определени в Договорите, и да прилагат едностранно някои добре дефинирани решения, за да премахнат дискриминацията и двойното данъчно облагане и да намалят разходите за привеждане в съответствие за предприятията и гражданите, свързани с включването им в две или повече данъчни системи. Такова съгласуване ще повиши също така възможностите на държавите-членки да защитават данъчните си приходи и да избягват съдебни спорове относно отделните разпоредби.

Настоящата инициатива е също така предназначена да допълни предложението на Комисията за регламент „относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решенията и автентичните актове в областта на наследяването и създаването на европейско удостоверение за наследство”, приет през октомври 2009 г.¹⁰. Предложеният Регламент предоставя механизъм за определяне закона за наследството на коя държава-членка да се прилага в случай на наследяване в друга държава, при което в противен случай биха били приложими няколко вида вероятно противоречащи си национални правила. Този проект на регламент не разглежда въпросите на данъчното облагане, които възникват при трансгранично наследяване.

2. НАСТОЯЩИ ПРАВИЛА ЗА ОБЛАГАНЕ С ДАНЪК ВЪРХУ НАСЛЕДСТВАТА

Не съществува общоевропейски закон в областта на данъчното облагане при наследяване¹¹, така че държавите-членки са свободни да съставят своите правила в тази област както желаят, при условие, че не третират различно гражданите въз основа на тяхната национална принадлежност и не налагат необосновани ограничения върху упражняването на свободите, гарантирани от Договора за функционирането на ЕС.

Понастоящем правилата на държавите-членки за данъчното облагане при наследяване значително се различават. Осемнадесет от тях налагат специални данъци при смърт, докато девет (Австрия, Кипър, Естония, Латвия, Малта, Португалия, Румъния, Словакия и Швеция) не правят това, но някои от тях облагат наследствата в рамките на други данъци, напр. данъка върху дохода. Държавите-членки, които налагат данъци върху наследствата, се различават по това дали облагат с данък наследството или наследника, т.е. дали налагат данък въз основа на лична връзка на наследника или на починалото лице или и на двамата с въпросните държави-членки. Те могат да третират като лична връзка местопребиваването, местоживеенето или гражданството на

⁹ Съобщение на Комисията „Съгласуване на системите на държавите-членки за пряко данъчно облагане в рамките на вътрешния пазар“ COM (2006) 823 от 19 декември 2006 г.

¹⁰ COM(2009)154.

¹¹ Приема се, че данък върху наследствата означава данъците, налагани след смъртта на физическо лице независимо от името на данъка, от начина, по който е наложен, без значение дали е бил наложен на национално, регионално или местно равнище, както и дали е наложен върху наследството или върху наследника. Той включва и данъци върху дарения, когато са направени в очакване на по-нататъшни наследявания и когато се налагат съгласно разпоредби, които са същите или подобни на тези за наследствата. Вж. Приложение I за неизчерпателен списък на съответните данъци в държавите-членки.

починалото лице или на наследника¹², а някои държави-членки използват повече от един от тези фактори. Значението на тези термини може също така да се различава в отделните държави-членки. Освен това повечето държави-членки налагат данък върху наследствата върху активи, намиращи се в техните юрисдикции, дори когато нито починалото лице, нито наследникът има лична връзка с въпросната юрисдикция. Действащите ставки на данъка върху наследствата могат да са ниски при наследства, получени от наследници, които са тясно свързани с починалото лице, но в случаите, когато няма връзка между починалото лице и бенефициера, в някои държави-членки ставките могат да достигнат 60–80 %. Някои от деветте държави-членки, които не налагат данъци върху наследствата, са ги премахнали през последните години. Това може да се дължи на някои недостатъци на тези данъци. Например богатите често ги избягват, като използват данъчно планиране, така че тежестта пада върху не толкова заможните. Друг недостатък е общественото схващане, че данъчното облагане на наследството е несправедливо поради това, че се налага данък върху имуществото, върху което вече е бил наложен данък. Настоящата инициатива обаче не поставя под съмнение съществуването на данъци върху наследствата, а е насочена към трудностите, пред които могат да се изправят гражданите на Съюза, когато получат наследство в друга държава.

3. ПРОБЛЕМИТЕ И ТЕХНИЯТ МАЩАБ

Проучванията сочат, че по време на живота си все повече граждани на ЕС се преместват от една държава в друга в рамките на Европейския съюз, за да живеят, учат, работят и да се пенсионират; броят на гражданите в ЕС-27, пребиваващи в държава-членка, различна от тяхната държава по произход, достигна приблизително 12,3 милиона през 2010 г., нарастване с 3 милиона в сравнение с 2005 г.¹³ Проучванията показват също така, че между 2002 г.¹⁴ и 2010 г. трансграничното притежаване на недвижима собственост в ЕС се е повишило с до 50 %, както и че се наблюдава стабилна тенденция на нарастване при трансграничните инвестиционни портфейли¹⁵.

Като се има предвид тази статистика, в бъдеще има вероятност повече активи да бъдат наследявани в друга държава и следователно да възникват повече проблеми, свързани с данък върху наследствата. Понастоящем броят на потенциалните случаи на наследяване в друга държава се оценява минимум в границите между 290 000 и 360 000 на година¹⁶. Организацията на МСП често посочват особено тежките последици от

¹² Дадено физическо лице може да има „местоживеене“ (т.е. да се счита за постоянно пребиваващо поради стабилни връзки) в една държава, като в същото време е „обичайно пребиваващо“ в друга държава и е гражданин на трета държава.

¹³ По данни на Евростат и според проучването на Copenhagen Economics относно данъците върху наследствата в държавите-членки на ЕС и възможните механизми за разрешаване на проблемите на двойното данъчно облагане на наследството в ЕС, август 2010 г.

¹⁴ Вж. проучването на Copenhagen Economics за подробности относно тези други проучвания – стр. 63–64.

¹⁵ Вж. Оценка на въздействието за решенията на проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата – SEC(2011) 1489.

¹⁶ Оценка на въздействието за решенията на проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата – SEC(2011) 1489. Моля обърнете внимание, че има вероятност използваната методология да подцени действителните цифри, защото посочените числа могат да отразят само случаите на трансгранично притежаване на недвижима собственост, но не и на други активи като например банкови депозити.

данъците върху наследствата за малките предприятия и заявяват, че налагането на двойно данъчно облагане допълнително ще утежни проблемите¹⁷. През последните години вече има някои доказателства за увеличаване на проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата. През последното десетилетие Комисията е получила много повече оплаквания и запитвания в тази област от граждани на ЕС, отколкото когато и да е било по-рано. Освен това Съдът на Европейския съюз (Съдът), който никога преди 2003 г. не беше разглеждал дело за облагане с данък върху наследствата, оттогава трябваше да вземе решения по десет такива дела. При трансграничните ситуации могат да възникнат следните трудности:

- (1) държавите-членки могат да третират по различен начин наследствата в друга държава и наследствата, при които няма трансграничен елемент. С други думи те могат да налагат по-висока ставка на данъка върху наследствата, когато активите, починалите лица и/или наследниците се намират/са се намирали в други държави, от ставката, която биха наложили в чисто вътрешни ситуации (т.е. при наследяване на активи, намиращи се на територията на облагащата държава-членка, оставени в наследство от починали лица, които преди това са имали постоянно местожителство в нея, на наследници с постоянно местожителство на нейната територия);
- (2) когато две или повече държави имат права за данъчно облагане върху едно и също наследство, могат да възникнат ситуации на необлекчено двойно или многократно данъчно облагане и, за разлика от случая с облагането на дохода и капиталовата печалба, съществуват малко национални или международни споразумения, които ефективно облекчават това двойно/многократно данъчно облагане.

Съгласно разпоредбите на Договора за ЕС дискриминацията е забранена и Съдът вече е установил аспекти от данъчното право на държавите-членки при наследяване, които са дискриминиращи в осем от десетте случая, разгледани от 2003 г. досега. Може да има обаче много случаи на дискриминация, които не са постъпили в Съда, по-специално, защото съдебните дела могат да означават високи разходи за данькоплатците. Съдът обаче е констатирал, че двойното данъчно облагане, причинено от успоредното упражняване на данъчни права от страна на две или повече държави-членки, не е в нарушение на Договора¹⁸.

При тези обстоятелства получаващите наследство в друга държава могат потенциално да се изправят пред данъчни проблеми, които водят до прекомерно висок размер на данъка върху наследствата. Целият данък, дължим за някои наследства, получени в друга държава, потенциално може да бъде толкова висок, че даден наследник да трябва да изтегли заем или да продаде наследеното имущество, за да плати дължимия данък. В тази връзка може да се отбележи, че натрупването на данъци, наложени от две или повече държави, може да доведе до резултати, които поне в някои държави-членки ще се считат за конфискация и следователно противозаконни, ако причина за тези

¹⁷ Вж. приноса на Европейските семейни предприятия – Европейска група на семейните предприятия (GEEF) към консултацията на Комисията относно възможните подходи за премахване на пречките, свързани с трансграничното облагане с данък върху наследствата на територията на ЕС – <http://www.efb-geef.eu/documents/EFB-EEF%20contribution%20to%20EU%20consultation%20on%20inheritance%20tax.pdf>.

¹⁸ Делото Block (C-67/08).

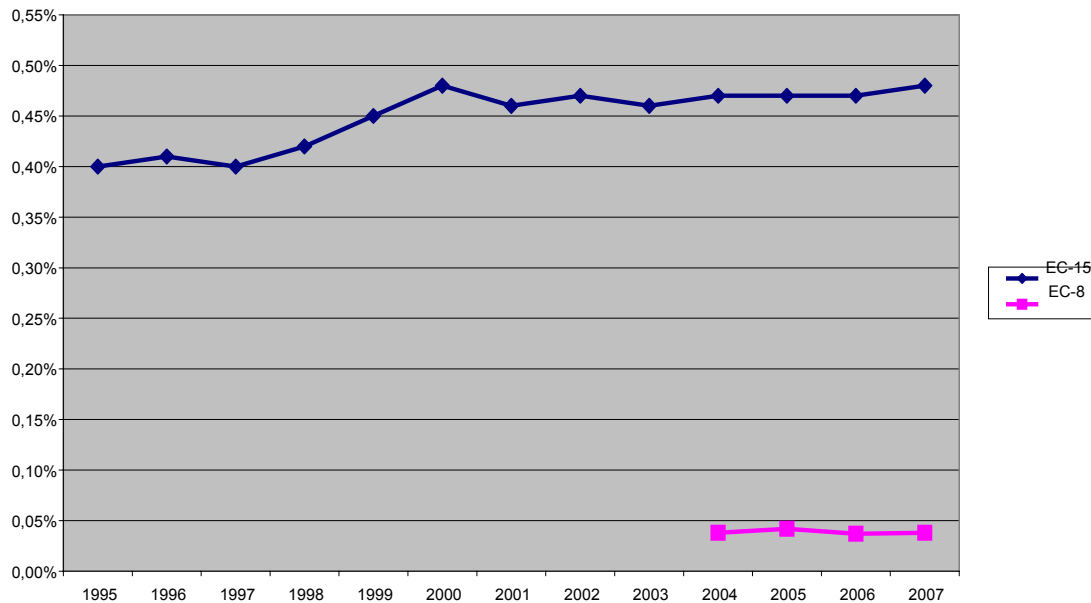
резултати са наредбите само на съответната държава. Долният пример за двойно данъчно облагане на наследство в друга държава се основава на случай, докладван чрез службата на Комисията „Вашата Европа – Съвети“¹⁹:

Пример: Гражданин на Нидерландия, който упражнява професионална дейност във Франция, наследява имущество във Франция от починалата си партньорка в живота, която също е с нидерландско гражданство и която през последните 6 години е живяла във Франция. Връзката им не е официално документирана. Нидерландският гражданин трябва да плати френския данък върху наследствата поради пребиваването си във Франция и поради факта, че разглежданото имущество се намира във Франция. Той обаче трябва да плати и данък върху наследствата в Нидерландия, защото се счита, че партньорката му е пребивавала в тази държава. За целите на облагането с данък върху наследствата се счита, че гражданите на Нидерландия са пребивавали на национална територия 10 години след датата, на която са напуснали Нидерландия, за да живеят в чужбина. Наложеният от Франция данък възлиза на почти 60 % от нетните активи. Наложеният от Нидерландия данък възлиза на още 12,5 %. Съгласно прилаганото от Нидерландия законодателство чуждестранните данъци подлежат на приспадане като задължение върху полученото наследство и следователно наложеният от Франция данък води до намаляване на облагаемата основа в Нидерландия. Независимо от това двойното данъчно облагане не е изцяло премахнато и общият дължим данък върху съответното имущество е по-висок, отколкото би бил, ако наследството е ограничено в рамките на която и да е от двете държави-членки.

Въпреки че в личен план гражданите могат да бъдат сериозно засегнати от двойното данъчно облагане, приходите от национални и трансгранични данъци върху наследствата представляват много малък дял – по-малко от 0,5 % – от общите данъчни приходи в държавите-членки на ЕС. Само трансграничните случаи трябва да представляват много по-малка от тази стойност.

¹⁹ Вж. Оценка на въздействието за решения на проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата, страници 21–22, за други примери от реалния живот.

Приходи от данъка върху наследствата като дял от общите данъчни приходи, ЕС-15, 1995–2007 г. и 8-те нови държави-членки, 2004–2007 г.

Бележка: Осемте нови държави-членки в извадката са: Кипър, Чешката република, Естония, Унгария, Литва, Малта, Словакия и Словения. За останалите четири нови държави-членки нямаше налични данни.

Източник: Проучване на Copenhagen Economics, основано на списък на националните данъци:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/article_5985_en.htm.

4. ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА РЕШЕНИЯ

Комисията счита, че проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата могат да бъдат разрешени без да се хармонизират данъчните разпоредби на държавите-членки за облагане при наследяване, които по този начин ще останат въпрос на стратегически избор за всяка държава-членка. Може да е достатъчно просто да се гарантира, че разпоредбите на държавите-членки се съгласуват по-добре помежду си, така че да се намали възможността за двойно или дори многократно данъчно облагане на наследствата. Освен това за съблюдаване на основните свободи, заложи в Договорите, държавите-членки трябва при всички случаи да се въздържат от такова облагане на наследството, при което би могло да възникне дискриминация в трансгранични ситуации. По-доброто познаване на приложимите правила от всички заинтересовани страни може допълнително да допринесе за спазване на тези свободи.

Що се отнася до двойното данъчно облагане, придружаващата препоръка на Комисията предлага как държавите-членки могат да си сътрудничат, за да осигурят цялостно облекчаване на двойното данъчно облагане на наследствата при трансгранично наследяване в рамките на ЕС. Предвид факта, че държавите-членки имат малко на брой двустранни договори за премахване на двойното данъчно облагане на

наследствата²⁰ и както изглежда, не са поели инициатива за договаряне на още такива спогодби, препоръката се съсредоточава по-скоро върху подобряването на съществуващите национални мерки на държавите-членки с цел облекчаване на двойното данъчно облагане на наследствата. В краткосрочен план, без да се засяга сключването в бъдеще на двустранни или многостранни споразумения за избягване на двойното данъчно облагане, Комисията желае да насърчи едно по-широко и по-гъвкаво прилагане на тези съществуващи национални решения по отношение на двойното данъчно облагане.

В Препоръката се представят решения на случаи, в които няколко държави-членки имат данъчни права поради местонахождението на включеното в наследството имущество и поради лични връзки на починалия и/или на наследника с тези държави. Освен това препоръката разглежда случая на множество лични връзки, дължащи се на различните ситуации, в които са се намирали починалият и наследникът, или на факта, че едно и също лице има лични връзки с повече от една държава-членка (напр. пребивава в една държава, а има местоживеене в друга).

Държавите-членки се приканват да започнат да прилагат предложените решения или в своето законодателство, или чрез административни мерки, които могат да включват приемане на по-гъвкаво тълкуване на съществуващите разпоредби. Крайната цел на тези мерки е да се гарантира, че общата данъчна тежест върху дадено трансгранично наследство не е по-висока от тази при вътрешно наследяване в една или друга от съответните държави-членки. Макар да е малко вероятно тези решения да окажат значително въздействие върху приходите в бюджета на държавите-членки предвид малкия дял, който представляват данъците върху наследствата от общия размер на приходите на държавите-членки, положителното въздействие върху съответните физически лица може да бъде значително.

Що се отнася до данъчната дискриминация, придружаващият работен документ на службите на Комисията²¹ посочва установените в съдебната практика на ЕС принципи за недискриминационно данъчно облагане на наследствата и има за цел да разясни и илюстрира привеждането в действие на основните свободи. По този начин гражданите на ЕС ще са по-добре запознати с правилата, които държавите-членки трябва да спазват, когато облагат с данък трансграничните наследства. Документът може също така да помогне на държавите-членки да приведат своите разпоредби за данък върху наследствата в съответствие със законодателството на ЕС²², като по този начин подкрепи и допълни настоящите действия на Комисията по производство за установяване на неизпълнение на задължение относно дискриминационните разпоредби за данък върху наследствата. При тези обстоятелства е по-малко вероятно гражданите на Съюза да се сблъскват в бъдеще с дискриминационно данъчно облагане.

Предложените решения ще са приложими и ще са от полза и за лицата, които получават по наследство МСП в друга държава.

²⁰ Приложение II към настоящото съобщение представя преглед на съществуващите спогодби за избягване на двойното данъчно облагане на наследствата.

²¹ SEC(2011) 1488.

²² Обърнете внимание, че когато дадено наследство обхваща стопански активи и се предоставя избирателно предимство под формата на диференцирано данъчно третиране при наследяване, тази мярка следва също да е в съответствие с правилата на ЕС за държавните помощи, които не са разгледани подробно в работния документ на службите на Комисията.

Въпреки че на този етап Комисията не предлага законодателна мярка във връзка с двойното данъчно облагане, тя може да извърши това на по-късен етап, ако се окаже необходимо. Следователно Комисията ще наблюдава внимателно законите и практиките на държавите-членки по отношение на наследствата с цел да оценява какви промени (ако има такива) са извършени в резултат на предложените днес решения и дали с тези промени набелязаните проблеми се решават ефективно.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ И ПОСЛЕДВАЩИ МЕРКИ

Разпоредбите за облагане при наследяване не са създадени така, че да отчитат действителното положение, а именно факта, че в днешно време гражданите по-често променят своите държави на местопребиваване и правят покупки и инвестиции в чужбина. Трябва да се намерят подходящи решения за преодоляване на проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата, които има вероятност да се увеличат в бъдеще, ако не бъдат предприети съответни действия. По тази причина Комисията:

- е приела препоръка за всеобхватна система за облекчаване на двойното данъчно облагане на трансгранични наследства в рамките на ЕС и ще започне разисквания с държавите-членки, за да осигури подходящи последващи мерки към тази препоръка;
- е готова да помага на държавите-членки за привеждане на техните закони за данък върху наследствата в съответствие с Договора за ЕС, но също така, в своята роля на „пазител“ на Договорите, ще предприеме мерки, които счете за необходими, за противодействие на дискриминационните елементи в данъчните разпоредби на държавите-членки, свързани с наследяването;
- след три години ще изготви доклад за оценка, основан на наблюдение на практиките на държавите-членки и на всички промени, извършени в резултат на представените днес инициативи;
- ако докладът посочва, че проблемите при трансграничното облагане с данък върху наследствата продължават да съществуват, както и в зависимост от резултатите от оценката на въздействието, може да направи подходящо предложение за премахване на тези пречки.

Комисията приканва Съвета, Европейския парламент, националните парламенти и Европейския икономически и социален комитет да разгледат настоящото Съобщение и свързаните с него документи и да окажат пълна подкрепа на настоящата инициатива.

**ПРИЛОЖЕНИЕ I. СПИСЪК НА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ НАСЛЕДСТВАТА В
ОТДЕЛНИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ**

Държава	Данъци/други задължения	
Белгия	Droits de succession et de mutation par décès / Rechten van successie en van overgang bij overlijden, (Данък върху наследствата и данък върху прехвърлянето при смърт)	
България	Данък върху наследствата	
Чешка република	Daň dědická (Данък върху наследствата)	
Дания	Afgift af dødsboer og gaver (Данък върху имуществата на починали лица и данък върху даренията)	
Германия	Erbschaftsteuer (Данък върху наследствата)	
Естония	Не се налага данък върху наследствата	Различни задължения, вкл. в някои случаи данък върху дохода и капиталовата печалба
Ирландия	Данък върху наследствата и даренията	
Гърция	Φόρος κληρονομιάς, δωρεών και γονικών παροχών (Данък върху наследствата, даренията и родителското обезпечаване)	
Испания	Impuesto sobre sucesiones y donaciones (Данък при наследяване и получаване на дарения)	
Франция	Droits de mutation entre vifs (donations) et par décès (successions), (Данък при наследяване – данък върху прехвърлянето)	
Италия	Imposta sulle successioni e donazioni (Данък при наследяване и получаване на дарения)	
Кипър	Не се налага данък върху наследствата	Αποθαινότων Προσώπων – (Данък върху прехвърлянето на земя)
Латвия	Не се налага данък върху наследствата	
Литва	Paveldimo turto mokesčio (Данък върху наследствата)	
Люксембург	Droits de succession (Данък върху наследствата)	
Унгария	Öröklési illeték (Данък върху наследствата)	
Малта	Не се налага данък върху наследствата	В някои случаи данък върху прехвърлянето
Нидерландия	Schenk- en erfbelasting (Данък върху наследствата и даренията)	
Австрия	Не се налага данък върху наследствата	Stiftungseingangssteuer, Grundwerbsteuer (Данък върху прехвърлянето на земя и финансова помощ за частни фондации)
Полша	Podatek od spadków i darowizn (Данък върху наследствата и даренията)	
Португалия	Не се налага данък върху наследствата	Imposto do selo (Гербов налог)
Румъния	Не се налага данък върху наследствата	
Словения	Davek na dediščine in darila (Данък върху наследствата и даренията)	

Словакия	Не се налага данък върху наследствата	
Финландия	Perintövero/Arvsskatt (Данък върху наследствата)	
Швеция	Не се налага данък върху наследствата	Различни задължения, вкл. в някои случаи данък върху дохода и капиталовата печалба
Обединено кралство	Данък върху наследствата	

Източник: База данни за данъците в Европа (2011) и Международно бюро по фискална документация (МБФД) (2011)

ПРИЛОЖЕНИЕ II. СПОГОДБИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕС ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА НАСЛЕДСТВАТА

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK
BE									√																	√	
BG																											
CZ																			√*								
DK				√							√														√	√	
DE				√				√		√*																√	
EE																											
IE																											√
EL					√				√		√														√		
ES								√		√	√																
FR	√				√*				√		√								√		√				√	√	√
IT				√				√		√																√	√
CY																											
LV																											
LT																											
LU																											
HU																			√							√	
MT																											
NL																			√*						√	√	√
AT			√*						√						√		√*								√	√	√
PL																										√	
PT										√																	
RO																											
SI																											
SK																											
FI				√				√		√								√								√	
SE	√			√	√					√	√					√		√	√						√		√
UK							√			√	√							√								√	

Бележка: √ означава спогодба, влязла в сила преди 1 януари 2000 г.; √* означава нова спогодба в сила от 1 януари 2000 г. Спогодбите между скандинавските страни са част от многостранно споразумение, подписано от скандинавските страни през 1983 г.: Nordiska skatteavtalet (Скандинавска конвенция), подписана в Хелзинки на 22 март 1983 г. Всяка спогодба е отразена 2 пъти в таблицата, напр. спогодбата между Обединеното кралство и Швеция е отбелязана както на пресечната точка SE-UK, така и на UK-SE.

Източник: Copenhagen Economics въз основа на МБФД, база данни за данъчните спогодби.